

SKYDDSHUNDEN

Organ för
FORENINGEN SVENSKA SKYDDS- OCH SJUKVÅRDSHUNDEN

September.

1920.

»En fin fågel» uppspårad av hunden som ger »skall» till dess husse anlant.

FÖRENINGEN

SVENSKA SKYDDS- OCH SJUKVÅRDSHUNDEN

(Associerad med Svenska Kennelklubben)

HJ. DAHLSTRÖM

V. Ordförande

Professor vid Veterinärhögskolan

ERIC HALLGREN

3:dje polisintendent
Chef för kriminalpolisen

K. A. FRIES

Bataljons-läkare

TORE BLOM

Redaktör

W. TEELING

Direktör

Beskyddare:

H. K. H. HERTIGEN AV VÄSTERGÖTLAND

Styrelse 1920

TAGE THOTT

Ordförande

Greve Överhovjägästare, Skabersjö

G. FALLSTEDT-LINDHOLM

Sekreterare och skattmästare

Kammarrätsrevisor

Bryggargatan 4 Allm. Tel. 163 24

C. GYLLENHAMMAR

Inspektör för dressörskolan
1:e Brandkapten

HUGO STRANDBERG

Kapten vid Generalstaben

CARL WANNBERG

Klubbmästare

Ryttmästare

S. A. JOHANSSON

Polisöverkonstapel

Suppleanter

E. A. BERGSTRÖM

Instruktör för dressörkursen

C. SKARIN

Kapten

A. WINGE

Löjtnant

ADOLF CARELL

Grosshandlare

O. TILLBERG

Civilingenjör

JOH. SVENSSON

Kriminalkommisarie

Då Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden bildades den 30 maj 1918, hade den redan från början att kämpa mot vissa med kristiden förenade svårigheter, men det har visat sig, att dess existensberättigande var starkare än motvinden. De högt flygande planer, som initiativtagarna ruvade på, ha visserligen ännu icke gått i uppfyllelse, men alla äro ju barn i början, och vad som icke är, kan bli. Tills vidare är det vackert så att kunna fastslå ett verkligt intresse för vår förening och dess strävanden såväl under krigsåren som senare samt att föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden nu kommit så långt, att den kunnat realisera även sådana önskemål som hundutställning, kombinerad med tävlingar samt — en *egen tidskrift*. Dess första häfte må inledas med en rekapitulering i korta drag av vad föreningen hittills utträttat.

Föreningen bildades som sagt den 30 maj 1918, då första styrelsen med överhovjägästaren greve Tage Thott som ordförande valdes. Hertigen av Västergötland åtog sig benäget att vara föreningens beskyddare, såväl militära som medicinska myndigheters intresse var väckt för saken, en rätt omfattande agitation ute i landet bland ägare av hundar inom de fyra sanktionerade raserna sattes gång, och före årets slut hade föreningen ett kvarts tusentals medlemmar, sin första dressörskola i full gång med intresserat arbete både av instruktörer och elever, och ett gott hundmaterial. En broschyr trycktes i rätt stor upplaga, innehållande redogörelse för föreningen och dess mål, orienterande, korta råd i fråga om dressyr och hundskötsel m. m. Med stöd av offentligt uppdrag företogo två av styrelsens ledamöter en utrikes studieresa, därvid särskilt krigs- och sjukvårdshundarnes arbete under all-

varliga förhållanden studerades. Dessutom verkades mycket energiskt för väckandet och bibehållandet av intresset för föreningens förnämsta uppgift och mål nämligen utöfning av icke endast goda och pålitliga hundar utan framför allt av duktiga gentlemannaförare.

Andra arbetsåret, d. v. s. 1919, inleddes med, att Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden associerade sig med Svenska Kennelklubben och därmed blev liksom den officiella specialklubben inom sitt område. Härmed inleddes även ett kordialt samarbete med Skyddshundklubben i Göteborg, som genom F. S. S. S. H. sökte och vann anslutning till Kennelklubben. Vid denna klubb's utställning och tävlingar i Göteborg var F. S. S. S. H. gott representerad.

Den första dressörkursen avslutades tidigt på våren med uppvisning och klubb tävlingar, utvisande ett synnerligen gott resultat av dressörarbetet. En andra kurs påbörjades omedelbart, och på hösten följde en tredje. Genom dessa kurser har föreningen fullföljt en mycket viktig del av sitt program.

Som en rätt betydelsefull händelse må antecknas, att Röda Korset anslog ett större belopp åt föreningen huvudsakligen för utbildning av en sjukvårdshund. Detta arbete förlades till Trängkärens sjukvårdskompani i Sala och lämnade ett särdeles gott resultat.

Sedan föreningens sekreterare överste Gillis Bergenstråhle vid jultiden 1919 borttryckts genom döden, har kammarrätsrevisor G. Fallstedt-Lindholm på en hand förenat sekreterare- och skattmästaresysslor, varjämte han i rätt stor utsträckning tjänstgjort som instruktör vid dressörkurserna.

På 1920 års konto är att anteckna, förutom dressörskolans tredje kurs och i maj månad anordnade täv-

lingar för skyddshundar inom föreningen om pris, vilka skänkts av en föreningsmedlem, två synnerligen betydelsefulla händelser: efter långt, omsorgsfullt förarbete kunde prövnings- och tävlingsstadgar fastställas, och i slutet av september kunde F. S. S. S. H. anordna sin första stora hundutställning för raserna schäfer, rottweiler, dobermannpinscher och airedale-terrier i förening med tävlingar inom skydds-, spår-,

sjukvårds- och rapporthundsklasserna. Dessa tävlingar ha utlysts till tiden 24—26 sept. och vunnit stor anslutning.

Då föreningen således trots sin korta verksamhet vunnit allmänhetens intresse och välvilja, hoppas styrelsen att föreningens utveckling kommer att fortsätta i samma riktning som hittills och att vårt arbete i framtiden även skall lämna samma goda resultat.

STYRELSEN.

VAD EN HUNDEVÄN ELLER HUNDÄGARE ICKE BÖR GÖRA.

AV PROFESSOR HJ. DAHLSTRÖM.

En hundvän bör vara verklig djurvän och han bör sålunda ej skaffa sig hund med mindre han har förutsättningar för att giva honom den skötsel och det mått av vänlighet, han oundgängligen är i behov av.

Vid val av hund kan det ju på sätt och vis vara likgiltigt vad ras, man väljer, huvudsaken är dock att man väljer ett rasdjur, ty av ett sådant har hundvännen säkerligen större tillfredsställelse än av ett exemplar av obestämbart korsning. Det ligger nämligen i sakens natur, att om det gäller ett bruksdjur, så är ju rasrenheten en garanti, så långt som möjligt, för att de önskvärda egenskaperna skola finnas i stort mått, och är det ett lyxdjur, så borde det högt förädlade exemplaret framstå framför mindre rasrena med ett tilltalande yttre. Jag säger med flit borde, med tanke på de underliga skepnader av lyxhundar, som det blivit en sport att frambringa och om vilka till ursäkt anföras, »att de äro så fula, att de äro vackra». Om jag likväl bland bruksdjuren väljer en skyddshund, så bör jag om möjligt ej välja en dobermannpinscher, ty hos detta djur är det mycket ofta en alltför stor motsats mellan de tilltalande yttre egenskaperna och de mindre tilltalande inre.

Nästa fråga är: hanhund eller tik? Den frågan är mycket svår att besvara, men vill man hava ett troget och hängivet djur, så väljer man en tik, men sätter man värde på frejdigt mod och rättfram karaktär, utan alltför många konstigheter, så får hanhunden avgjort företrädet.

Gäller det slutligen att välja mellan en valp eller en fullvuxen hund och man sätter värde på att få hunden efter eget sinne, så bör man ej skaffa sig en fullvuxen hund, ty även här gäller ordspråket, att vidjan bör böjas, medan hon är grön. Visserligen kan det hava sina sidor att föda upp och dressera en ostyrig valp, men nöjet att följa djurets utveckling och ök-

Dobermannpinscher.

ningen av dess färdigheter är också värt något.

Låt oss sålunda antaga, att hundvännen skaffat sig en valp av 6 veckors ålder, den tidpunkt, då den tages direkt från modern och börjar kunna sköta sig själv något så när. Det första bekymret blir då att ordna djurets utfodring. Mycket syndas under denna period av djurets liv, vilket är så mycket beklagligare som utvecklingen under denna tid kan vara avgörande för framtiden. Att giva vad mat som helst, rester från bordet och dylikt är ej lämpligt, även om den omväxling, som sådan mat erbjuder onekligen kan vara mycket tilltalande för djuret. Men man må å andra sidan noga akta sig för att giva en alltför ensidig föda. Det vanligaste felet, som därvid begås, är att giva uteslutande vegetabilisk föda, detta i syfte att, som man tror, förebygga valpsjuka. Lika olämpligt är att låta valpen uteslutande få kött. Han utvecklar sig bäst och håller sig friskast, om han får blandad animalisk och vegetabilisk kost. Mjolk och bröd användes i stor omfattning för valpar, men för att få omväxling måste man även se till att valpen får kokt ris eller korngröpe eller något s. k. hundmjöl av prima beskaffenhet, varjämte köttmat icke får saknas i ranson. Mjölken bör icke vara kokt, om den för övrigt är frisk, emedan dylik är mindre smältbar än den råa mjölken. Valpkex är onekligen synnerligen lämplig, men ställer sig ekonomiskt mindre fördelaktig.

Valpen bör vidare ej få svälta, utan få äta sig mätt, men lika orätt är att överfodra honom. Måltidernas antal bestämmes av djurets ålder; ju yngre dess fler mål, nämligen minst fyra, och sedan tre mål om dagen.

Vidare få vi ej glömma att såväl en valp som en unghund hela tillväxttiden är i behov av mineralämnen, en del salter, och i synnerhet kalksalter för att bencystemet skall nå önskad utveckling. Det är därvid i regel icke nog att sticka åt valpen ett ben då och då

att gnaga på, utan bör i foderstaten antingen ingå en viss daglig giva, låt vara rätt obetydlig, av benmjöl eller annat liknande kalkpreparat eller ock bör man direkt tillföra djuret fosfor i mycket små mängder och hoppas man då på att födan innehåller den nödiga mängden kalk, vilket nog i regel också är riktigt.

Om det ej anses lämpligt att hava valpen i våningen, måste man se till att djurets uppehållsort fyller vissa fordringar. Man får ej stänga in ett helt ungt djur i ett kallt, trångt, fuktigt, mörkt och smutsigt utrymme, ty sådant straffar sig ofelbart på ett eller annat sätt.

Kan den växande hunden få tillfälle att få röra sig mera fritt, så bör den dock icke lämnas helt och hållet utan tillsyn. Den tillägnar sig lätt en del ovanor, ut-sättes för olycksfall, kommer över olämplig föda eller direkt skadliga ämnen på sopbackar o. dyl., samt framför allt utsättes för valpsjukemitta. Denna bristande tillsyn avhjälpes man ingalunda genom att lägga en bit stångsvavel i vatten, ty såsom bekant torde vara från kemien, löses svavel ej i vatten. Att giva svavelblomma för ändamålet är ej heller tillrådligt, emedan djuret lätt ådrager sig en svårartad tarmkatarr. Ej heller bör man alltför blint lita på att kunna förebygga valpsjuka genom ett eller annat av de många valpsjukesera eller vacciner, som av smarta utlänningar och andra geschäftsmän utpuffas såsom ofelbara. Vi måste nämligen komma ihåg, att valpsjukans orsak med all sannolikhet tillhör en grupp av smittämnen, mot vilka man ännu, på ett undantag när, ej lyckats finna några pålitliga skyddsmedel. Man får vidare ej inbilla sig att den omständigheten, att valpen hunnit över ett års ålder innebär något skydd.

Vid försäljning av en unghund anser säljaren det vara mycket förmånligt, om han kan lämna den uppsynningen, att djuret haft valpsjuka, men hur mycken svindel bedrivs ej därvid. Att tro att varje litet illamående hos en ung hund är valpsjuka är grundfalskt. För den diagnosen erfordras vida mera och ännu är vår kännedom om detta hundsläktets värsta plågoris tyvärr så ofullständig, att det är omöjligt att ställa en diagnos på valpsjuka, som strängt vetenskapligt taget är odisputabel. Vi sakna med andra ord de möjligheter för diagnos, som stå oss till buds vid en del andra djursjukdomar, sådana som mjältbrand, kvarka, rots m. fl.

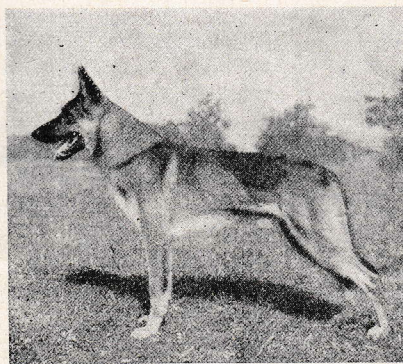
Till sist vill jag påpeka, att hundägaren bör, om valpsjuka utbrutit, låta bli att taga ut djuret, enär sjukdomen därigenom kan väsentligt förvärras, utan bör han låta fackman se på djuret i hemmet. Den kalla luften, särskilt vintertiden, rörelsen m. m. är ägnat att på ett eller annat sätt inverka ogynnsamt på hundens motståndskraft, ge ökad feber och därmed ökad fart åt sjukdomen och ökade möjligheter för en del s. k. sekundära smittämnen att komplicera fallet. Och ännu en tid efter att djuret skenbart tillfrisknat är det till ytterlighet överkänsligt och ådrager sig lätt recidiv eller följsjukdomar. Man bör sålunda icke taga ut hunden för tidigt och första tiden endast så småningom öka motionen, alltunder det att man med termometer kontrollerar djurets hälsotillstånd åtminstone en gång dagligen. Hur åter själva behandlingen skall ske, anser jag ej falla inom ramen för dessa små påpekanden om vad en djurägare icke skall göra.

(Forts. i nästa n:r.)

ETT BESÖK VID TYSKA ARMÉNS SANITETSHUND-SKOLA VID FANGSCHLEUSE.

På grund av en kommandering i september 1918 att studera sanitets- och rapporthundsväsendet vid tyska armén hade undertecknad nöjet att en dag få besöka sanitetshundskolan vid Fangschleuse utanför Berlin, vid vilken skola bl. a. de flesta för dåvarande tyska armén avsedda sanitetshundar fingo sin utbildning.

Tidigt en morgon lämnade jag och doktor K. vårt hotell för att vid Friedrichstrasse banstation sammanträffa med de officerare från krigsmi-nisteriet, major Kiesling samt löjtnanterna Mueller och von der Linde, som skulle vara våra ciceroner under besöket. Vid ankomsten till stationen fingo vi emellertid även nöjet att få göra en hastig bekantskap med kapten Most, som känt Tysklands stora man, då det gäller polishundar och deras dressyr. En kort tid efteråt hade vi dock

Typisk schäfer.

nöjet att en hel afton med Most resonera om krigshundar i allmänhet, deras dressyr och användning.

Efter cirka en timmes järnvägsresa och en halvtimmes åktur anlände vi till Fangschleuse, där hela skolans personal jämte de fyrbenta eleverna stodo uppställda ett stycke från förläggingsorten och avlämnades under vederbörlig honnör till major Kiesling av skolchefen reservlöjtnant Gonrad.

Omedelbart efter avlämningen vidtog ett par timmars uppvisning.

Sanitetshundarna voro indelade i tre kategorier A, B och C. Kategorien A bestod av relativt nykomna hundar, som voro under appelldressyr, kategorien B av hundar med avslutad appelldressyr och påbörjad sanitetshundsdressyr under det att kategorien C bestod

av i det närmaste färdigdresserade hundar, som, under ledning av stamdressörer jämte från truppförbanden till skolan kommenderade sanitetshundsförare, fingo en sista avputsning i dressyren.

Vi följde först arbetet vid kategori A. Att allt dressyrarbete försiggick utomhus ansågs självfallet och såsom varande enda möjliga och rätta. Inom ett relativt litet terrängområde arbetades med ett nog så stort antal hundar och dressörer; man var ej rädd att bli störd eller att störas av andra. Vad man särskilt lade an på var hundens absoluta lydriad vid inkallande, vare sig detta skedde medelst tillrop eller medelst signal på visselpipa. Och slapp man vid dessa övningar se, vad våra dressörer ofta göra sig skyldiga till, nämligen att vid inkallandet av hunden gå *mot* densamma i stället för att en smula framåtböjd, vänligt lockande gå några steg baklänges från hunden. I övrigt bedrevs dressyrarbetet med kategori A i stort sett precis som hos oss.

Vid kategori C hade det egentliga sanitetshundsarbetet tagit sin början. Varje dressör med hund hade här ett cirka 120 meter brett och 300 à 400 meter långt glest skogbevuxet terrängområde sig tilldelat. Inom detta område voro karlar (»sårade») utplacerade i liggande ställning, de flesta på områdets långsidor, d. v. s. 60 m. från mittellinjen; enstaka karlar lågo emellertid spridda här och där inom resp. område.

Dressören gick med sin hund längs den genom vita lappar utmärkta mittellinjen av området. Hunden sändes ut att söka sårade exempelvis först åt vänster och blev, när han påträffade en sårad mottagen med smekningar och ev. en godbit, samtidigt som den sårade försiktigt och med vanligt kommando förmådde hunden att bita tag i den vid halsbandet hängande apportcylindern (»bindslet»). Sedan detta lyckats, sändes hunden tillbaka till föraren, som under tiden långsamt förflyttat sig 10 à 15 steg framåt längs områdets mittellinje.

När hunden kommit tillbaka till föraren och *på befallning* släppt rapportcylindern, kopplades hunden upp och fick sedan föra föraren till den sårade. Därefter återvände föraren med hunden fortfarande uppkopplad — till mittellinjen, varefter hunden befalldes söka åt höger under det att föraren rörde sig 10 à 20 steg framåt. Så fortgick arbetet med omväxlande sök till höger och vänster. Genom att de sårade från början placerades 60 m. från mittellinjen, lärdes hundarna att slå ut 60 m. åt vardera sidan, ett avstånd som ansågs normalt. För att även vänja hundarna att, oberoende om sårade påträffades närmare föraren än 60 m., i alla fall slå ut de förskrivna 60 m., voro, som ovan nämnts, sårade placerade närmare mittellinjen ex. 10 à 30 m. från densamma. När nu en hund påträffade en dylik, nära mittellinjen liggande sårad och i vederbörlig ordning rapporterat och påvisat densamma, sändes hunden åter ut på samma sida och i samma riktning för att uppsöka sårade längre ut på långsidorna av området. På så sätt lärdes hundarna att

icke, sedan de hittat en sårad ex. 30 m. från mittellinjen, avbryta det påbörjade slaget, utan sedan de rapporterat och påvisat den sårade, åter slå ut de fulla 60 m. i den första riktningen. Endast härigenom kunde det varje förare och hund anvisade 120 m. breda området bli grundligt genomsoökt.

Mycket mera vore att skriva om denna högtintressanta dressyr, men då utrymmet icke tillåter detta övergår jag till en kort redogörelse för arbetet vid kategori C.

I stort sett liknade detta arbetet vid kategori B, men voro fordringarna på hundarnas dressyr naturligt högt ställda. Så voro exempelvis de sårade gömda bakom plank, i stenrös, i täta busksnår etc. dockor representerande stupade voro utplanterade här och där i terrängen, skottlossning förekom, smärre minor bragtes att explodera inom området o. s. v.

I allmänhet gingo hundarna mycket flott, bekymrade sig efter en kortare undersökning icke om de »stupade» (dockorna) och generades icke av skottlossning. Hinder togos lätt och lekande. Man förstod vid åsynen av dessa hundars prestationer, vilken hjälp och nytta de voro för tyska arméns sjukvårdspersonal.

Vid Fangschleuse pågick även utbildning av ett antal polishundar, avsedda att användas av poster och patruller inom av Tyskland besatta områden. Dessa hundar hade vi dock endast tillfälle att se under en kortare tillämpningsövning.

En hund fick order att genomsoöka ett skogsområde för att fastställa, huruvida inom detsamma fientliga spejare förefunnos. Efter ett kort arbete gav hunden ståndskall och posten (här föraren) kunde snart i lugn och ro lägga embargo på den fientliga spejaren samt transportera denna till anvisad plats.

Under denna transport var polishunden mycket skarp och hade svårt låta bli attackera fången, som i detta fall utgjordes av en c:a 16 års pojke. Att märka är härvid, att fången icke var utrustad med någon modärn »bovkostym», utan hade på ena armen endast ett tjockt halmfodral samt dessutom i andra handen två käppar, ungefär 3 cm. tjocka. Vi förvånade oss över att ingen olycka skedde, men tyskarna ansågo utrustningen ifråga tillräcklig. Vad säga våra egna »bovar» härom.

Sedan uppvisningen var slut, gjorde vi ett kortare besök vid skolans förläggning. Där var allt ytterst putsat och väl underhållet, äkta tysk ordning. Varje hund hade sin rymliga box samt — vilket faller av sig självt — egen skötare = dressören. Hundköket lämnade ej heller något att önska beträffande praktiska anordningar, renlighet och ordning.

Förläggningslokalerna m. m. för personalen voro nära på identiskt lika de på våra mötesplatser.

Mycket mera vore att säga om skydds- och sjukvårdshundsfrågan i Tyskland såväl under som efter kriget, men det är en annan historia, som nedskrivaren av dessa rader hoppas få tillfälle återkomma till en annan gång.

H. S.

HUR RAGG BLEV MIN BÄSTA VÄN OCH HUSSE HANS ALLT PÅ JORDEN.

Min hund brukar understundom skälla på poliser; om han härmed vill tydligare framhålla innebörden af ordet »polishund», eller om det är för att taga hämnd på husse, som understundom varit utsatt för motsatsen, vill jag låta vara osagdt, kort och godt, det kanske bara är litet afund i konkurrensen, som ligger bakom det hela, hvilket föröfrigt inte lär vara alls ovanligt mellan dessa slags tjänsteutöfvare. Förlåt, jag menade naturligtvis inte att det är något hundgöra att vara polis, lika litet som polisgöra att vara hund, men understundom ha likväl dessa två parter med framgång arbetat tillsammans. Nu ha vi kommit därefter att en hel del privatpersoner börjat intressera sig för sin nästas brottsliga handlingar, och mången »äkta» man (tyvärr alltför sällsynta) har i sin hund haft en god ersättare vid sin bortovaro från hemmet, där den dresserade skyddshunden kunnat bjuda hustru och barn den påfordrade säkerheten. Många, många belysande historier för nyttan häraf kunna omtalas, men få väl nedanstående små anteckningar utgöra ett litet P. M. till detta.

Hur skaffar man sig nu en dylik väktare och hvad nytta kan en privatperson ha af en dresserad skyddshund och i honom finna en god vän? Ja, härpå finnas många svar, men vill jag inskränka mig till att berätta om hur min hund blev min bästa vän, och husse hans allt på jorden.

Efter vissa anvisningar kom jag en dag att stå inför en morrande Airedaleterrier-tik, som vaksamt skyddade en kull valpar, där de lustigt tumlade om hvarandra och inte voro stort större än en knuten hand. En af dem skulle bli min, men hvilken, ja, det var frågan. Jag kunde inte ungdå lägga märke till under deras lek, att en af dem alltid var öfver de andra, en riktig liten baddare, pigg och kämpastark, och när jag sedan tog upp dem för närmare granskning, visade alla en synbarlig motvilja utom den nyss omnämnda, han bara »mädde». Saken var klar och valet afgjordt — den var liksom född att trivas hos mig — och det valet ångrar jag aldrig. Så kom bekymret med namn, som föröfrigt medfölja alla nyfödda, men den saken ordnade sig också, först sedan jag på vanligt sätt genomletat hela almanackan från pärm till pärm och omvänt men inget passade. Han kom likväl att heta Ragg. Hans »första förberedande» för lifvet undanstökades samtidigt som golven dekorerades med vattendrag och tofflorna var det roligaste på jorden att få bita sönder.

Airedaleterriern Ragg.

Vid nio månaders ålder sattes han i exercis i vår utmärkta dressörskola under polis Paulus', nej, förlåt, E. A. Bergströms skickliga och erfarna ledning och fick där de första grunderna i hyfsning, som fordras för att få tillträde till salongerna och sällskapslivet, samt för att bli husse till nytta och nöje. Sedan dess ha vi arbetat mycket tillsammans, min kära Ragg och jag, och lärt oss en hel del fina saker, som vi både gladt och förvånat många med.

Några små andraganden ur den lilla Sherlock Holmes lif vill jag här i korthet nämna.

En dag stod jag på en spårvagn och Ragg sprang snällt vid sidan af vagnen, helt intill vänstra fotsteget, en plats som han utan särskildt tillstånd inte lämnar ett ögonblick. Stannar vagnen sätter han sig lika nära intill som han nyss sprang, då vagnen var i gång. Detta är en stor fördel och oron för att hunden skall bli öfverkörd af förbipasserande är fullkomligt utesluten.

När vi kommit utanför Enskilda bankens hus, hände det inte ovanliga att en hatt blåste af en herre, som stod bredvid mig. Det blåste rätt bra och hatten tycktes, af riktningen att döma, bestämt sig för att »löga» sig i Norrströms blå bölja. En del välvilliga människor gjorde sitt bästa att fånga hatten på det från vårt gatulif kända icke så ovanliga humoristiska sättet. Ragg fick sin order »apport» och nu var täflingen i full gång om att fånga hatten. Vagnen rullar naturligtvis vidare och i den hattlöse mannens ansikte aftecknades ömsom vansinne och ömsom tillfredsställelse allteftersom poängerna växla. De jagande människorna fingo nog ej från början den rätta uppfattningen om hundens insats i sträfvandet att få fatt i hatten, hvilket så småningom blef klart, efter en del sammanstötningar och hopslagningar mellan skallar etc. plus de vanliga artighetsbetygelserna som »Åh, förlåt!», »Vet hut!» o. s. v. Ragg var den enda som behärskade situationen genom att just på kanten till Norrström fånga hatten, hvarefter han som en pil skyndar till Norrmalmstorg, dit vagnen hunnit, och med den vanliga viftningen på svansen öfverlämnade hatten i oskadadt skick till husse. Mannen fick sin hatt och var glad som en spelman samt inskref sig på stående fot i vår förening. »Hatten af för en sådan hund», sa han, »Jag tackar så mycket», svarade jag, »men inte på samma sätt, för vi hinna ej mera nu.»

En vinterkväll drog jag litet oförsiktigt upp en nyckelknippa ur fickan, med den följde en annan

nyckel, naturligtvis till porten. Nyckeln flög i väg och hamnade i en snödrifva! Farväl till evig tid! Och med det en massa olägenheter, som lätt kan inses, när det är 10—15 gr. kallt ute. Ragg var med och det var min räddning. »Sök», hette det, och på ett par minuter hade jag nyckeln i min hand, tack vare kära Ragg. Det kanske besparade mig en bättre förkylning, stämning för brott mot bullerlagen, långa räkningar från låssmeden, halshuggning eller hvad som helst.

Ragg är mycket förtjust i att åka bil, där han har sin gifna plats på fotbrädet, från hvilken plats han studerat människorna på Stockholms gator som ock i vidt skilda delar af vårt land. Ragg är nämligen alltid med där husse är. Vid ett tillfälle hade jag en god vän med på en biltur, då vi helt plötsligt kommo under fund med att vi saknade en halvvarmare, som legat i suffletten och hvilken blåst »öfver bord» för en stund sedan. Bilen stoppades och Ragg fick göra sitt »sök apport». Han rusar i väg som ett skott med nosen i marken åt det håll hvarifrån vi kommit. Men, oblida öde, han dröjer, kanske han misslyckas, nåja, han är ju bara en liten hund, som gör så godt han kan, och vi voro just beredda att vända för att hjälpa honom och se om något vore att göra. Men bäst det var hörde vi ett infernaliskt skällande. Vi skynda åt det håll hvarifrån »skallet» hördes och vid sidan om vägen, på en mindre sådan, stod en vettsskrämd bonde, som Ragg höll stillastående tills vi hunnit komma dit. Sammanhanget förstod jag genast, hvarför jag bad gubben taga fram halvvarmaren, som han tagit upp från vägen, hvilket han också gjorde. Ragg fick halvvarmaren, och därmed var all fiendskap till bonden utplånad från Raggs sida.

Och nu till slut en liten kriminalhistoria. På anmodan af tredje polisintendenten i Stockholm, hos hvilken hjälp rekvirerats för uppspårandet af en gynnare, hvilken med en snara strypt en häst, bilade Ragg och jag samt en polisman från Stockholm till angifven ort långt ute å Värmdö. Brottet hade föröfvats på förnatten och på grund af att anmälan hade inkommit så sent, framkommo vi till platsen först fram på eftermiddagen efter en cirka 5 mil lång resa på synnerligen dåliga vägar, smala och bottenlösa, så uppgiften var ju rätt så kräfvande, när det dessutom hade regnat rätt bra på morgonen, hvilket naturligtvis i hög

grad försvårade spårningsarbetet. Framkomna till gården, där, inom parentes sagt, allt arbete för dagen afstannadt på grund af det uppseendeväckande meddelandet, som spridts bland gårdens folk genom kännedomen af den råa handlingen. Brottet upptäcktes först på morgonen, då drängarna som vanligt gingo ned till ängen för att hämta hästarna till arbete. Förskräckelsen blef stor då de funno en stor, grann häst liggande till synes liflös och inte heller visade några tecken till yttre våld, förrän först efter en närmare undersökning observerades att en snara dragits till kring hästens hals så hårdt, att den nästan låg dold i köttet. Råheten tycks ej ha några gränser, och man kände sig rent av upprörd av den grymma handlingen. De första förhören med gårdens folk och de misstankar som åt visst håll framslungades, befunnos vara mindre värda. Ja, nu återstod tills vidare endast att se hvad Ragg kunde åstadkomma. Efter en del undersökningar å platsen där hästen påträffades, observerades långa repor i marken efter hvad vi antogo uppkomna då bofven drog till snaran om halsen på hästen. För dessa intresserade jag Ragg och genast fick han upp ett spår, som ledde öfver en skogsbacke, en äng o. s. v. direkt till en liten stuga, där han gjorde ifriga försök att forcera dörren, hvilken så småningom öppnades, men stängdes lika kvickt igen, för Ragg såg hemsk ut, arg som ett bi, samt gjorde genast »skall» då mannen blef synlig. Vi beredde oss snart tillträde till rummet, och sedan först Ragg för trygghetens skull placerats mellan mannen och undertecknad, meddelades hvilka vi voro, hvarefter vidtogs förhör, som leddes af tillstädeskommande biträdande länsman på platsen. Efter att ha blifvit hårdt ansatt, erkände mannen, och motivet till den grymma handlingen uppgaf han vara hämnd till sin granne. Det var inte utan att man hade en känsla af tillfredsställelse och kunde känna sig nöjd med sin dag, då vi vid 10-tiden på aftonen anlände till staden. Resultatet var ju lyckligt, och äran tillskrifver jag min lilla trogna hund.

Och så till sist ett godt råd. Skaffa Er en hund af skyddshundsras, bli medlem af vår förening samt lär Er i vår dressörskola själf dressera hunden, och Ni skall bereda Er ett nöje för lifvet samt få i Er hund Er trognaste vän.

Oscar Björklund.

Sanitas Desinficerande Hundtvål

TILLVERKAD AV

Sanitas Co. Ltd., London

Förhandlas å utställningen av

A.-B. Georg A. Bastman

R O T T W E I L E R N .

De utmärkande egenskaperna hos rottweilern, nämligen lugn, mod, omutlighet, trohet och intelligens göra den synnerligen lämplig som en trevlig familjehund, en god beskyddare av hem och härd samt en utmärkt försvarare av sin husbonde. Läggas härtill att rottweilern i regel är utrustad med goda luktnerver framgår tydligt att rottweilern utan svårighet låter utbilda sig till såväl skydds- som sjukvårdshund och sålunda kan bliva människan icke blott till lyst utan även till gagn.

Vad exteriören beträffar skall i korthet sagt rottweilern para kraft med elegans och rörlighet. Rottweilertypen skall vara något visst för sig utan likhet med jakthunden eller dobermannpinschern.

Hanhundens skulderhöjd bör vara omkring 65—67 cm. och tikens hålla sig omkring 62 à 63 cm., icke under 58 cm.

Stockholm den 22 sept. 1920.

Carl Gyllenhammar.

STADGAR FÖR FÖRENINGEN SVENSKA SKYDDS-
OCH SJUKVÅRDSHUNDEN.

§ 1.

Föreningens ändamål är att på lämpligt sätt arbeta för höjandet av aveln av de hundraser, som kunna användas såsom vakt-, skydds-, kriminal-, sjukvårds- och krigshundar, och att sprida kännedom om dessa rasers betydelse för såväl samhället som den enskilde.

§ 2.

Detta ändamål söker föreningen ernå bland annat genom att verka för import och rationell uppfödning av härtill lämpliga hundar av för ändamålet godkända raser, utbilda dressörer och verka för utbredande av kunskap om hundarnas rationella vård och dressyr, anordna dressyrprov, tävlingar, uppvisningar och utställningar, samt genom att utgiva en tidskrift och upprätta ett hundstuteri.

§ 3.

Till medlem av föreningen äger styrelsen antaga varje välfredad person, som av någon föreningens medlem föreslås eller själv därom gör anmälan.

§ 4.

Efter förslag av styrelsen kallar föreningen till hedersledamot den, som genom inflytande eller synnerligen förtjänstfull verksamhet kan befördra eller har befordrat föreningens syftemål.

På förslag av föreningens styrelse eller efter till styrelsen för dess omprövning av någon föreningens medlem gjord anmälan

kallar föreningen till korresponderande ledamot sådan utlänning, som genom sin verksamhet i föreningens syften anses förtjänt av en sådan utmärkelse.

§ 5.

Ledamotskap av föreningen upphör för den, som förverkat föreningens aktning och förtroende. Anmälan om uteslutning på denna grund göres skriftligen hos styrelsen, vilken, om den så finner skäl, förelägger ärendet till behandling vid ordinarie sammanträde. För att medlem skall kunna ur föreningen uteslutas, erfordras $\frac{2}{3}$ röstövertikt vid ovillkorligt slutet omröstning.

§ 6.

Till bestridande av nödiga kostnader för föreningens ändamål erlägger varje medlem en årlig avgift av tio kronor, som medelst postförskott eller på annat sätt upptages. Medlem, som på en gång erlagt 150 kronor, är från vidare medlemsavgift befriad. Likaså äro hedersledamöter och korresponderande ledamöter befriade från årsavgift till föreningen.

§ 7.

Föreningens medlemmar sammankomma två gånger om året till ordinarie sammanträde, en gång i maj och en gång i december månader.

På särskild kallelse av styrelsen sammankommer föreningen för avgörande av visst eller vissa i kallelsen uppgivna frågor, väckta inom styrelsen eller av annan medlem. Om andra ärenden må vid extra sammanträde väl diskuteras, men ej beslutas.

Kallelse till sammanträde utfärdas senast 8 dagar tidigare av styrelsen i minst 3 dagliga tidningar.

Vid sammanträdet i maj skola följande ärenden föreläggas för-
eningen:

berättelse över verkställd granskning av räkenska-
perna för det förflutna året,
fråga om ansvarsfrihet för styrelsen,
andra ärenden, vilka av styrelsen eller enskild för-
eningsmedlem förelägges till behandling.

Vid sammankomsten i december skola följande ärenden be-
handlas:

förslag till inkomst- och utgiftsstat för följande året,
val av styrelseledamöter och deras suppleanter efter
dem, som äro i tur att avgå,
val av två revisorer jämte två revisorssuppleanter för
granskning av föreningens räkenskaper för det löpande
året,

andra ärenden, vilka av styrelsen eller enskild för-
eningsmedlem förelägges till behandling.

Önskar enskild medlem väcka förslag till ändring av för-
eningens övriga stadgar eller regler än dessa grundstadgar, bör
fråga därom vara till styrelsen ingiven minst två månader före
allmänt sammanträde och försedd med dess utlåtande framläggas
för föreningen. Gäller det annat förslag, må dylikt vid allmänt
sammanträde kunna väckas och behandlas, men må beslut ej
fattas, därest icke styrelsen upptager förslaget såsom sitt eget.

§ 9.

Alla ärenden, som vid föreningens sammanträden förekomma,
avgöras, där ej annorlunda finnes stadgat, genom enkel röstöver-
vikt, varvid öppen omröstning sker, såvida ej slutet dylik be-
gäres. Äro rösternas antal lika, gäller den mening, som ordför-
anden biträder.

Styrelsens ordförande eller, vid hans frånvaro, vice ordföran-

den för ordet vid föreningens sammanträden. Äro båda från-
varande, väljes ordförande för tillfället.

§ 10.

Närmaste förvaltningen av föreningens angelägenheter hand-
haves av en styrelse, bestående av 12 medlemmar, nämligen ord-
förande, vice ordförande, sekreterare, skattmästare, klubbmästare,
inspektör för dressyrskolan, redaktör för tidskriften och 5 övriga
ledamöter. Dessutom skola finnas 6 suppleanter, varav en är
stuteriföreståndare och en är instruktör för dressörerna. Årligen
väljas fyra styrelsemedlemmar och 2 suppleanter. Avgående leda-
möter kunna omväljas. Avgår styrelseledamot under tjänstgör-
ingstiden, inträder suppleant i hans ställe för återstående tiden
därav.

Vid styrelsesammanträde må beslut ej fattas med mindre minst
7 medlemmar av styrelsen eller suppleanterna äro närvarande.
Dock må beslut kunna fattas av 6 ledamöter, om dessa äro om
beslutet ense.

§ 11.

Instruktioner för föreningens funktionärer utfärdas av styrelsen.

§ 12.

Envar av föreningens medlemmar äger väcka förslag till änd-
ring av dessa stadgar och har i så fall att före den 1 nov. skrift-
ligen inlämna förslag därom till styrelsen, som jämte eget utlå-
tande överlämnar ärendet till behandling vid nästa december-
sammanträde. Väckt förslag om ändring av föreningens stadgar
kan mot styrelsens avstyrkande ej upptagas till behandling.

För att ändring av stadgarne skall kunna äga rum, fordras vi-
dare, att ändringen godkännes vid två föreningssammanträden,
av vilka ett är ordinarie, och att vid omröstning ernås $\frac{2}{3}$ röst-
övertikt.

PRÖVNINGS- OCH TÄVLINGSSTADGAR FÖR FÖRENINGEN SVENSKA SKYDDS- OCH SJUKVÅRDSHUNDEN.

§ 1.

Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden (F. S.
S. S. H.), associerad med Svenska Kennelklubben (S. K. K.),
anordnar minst en gång om året med hundar av de raser, som
anses lämpliga för föreningens verksamhet, dels *prövningar* och
dels *tävlingar*.

§ 2.

Prövningarnas ändamål är att vara en examen *dels* för de av
föreningens medlemmar, som önska erhålla föreningens dres-
sördiplom, vilket medför rätt att lösa föraremärket, *dels* för
föreningsmedlemmar tillhöriga hundar, för att göra dessa be-
rättigade att införas i föreningens hundregister.

Deltaföreläsare i prövning, som ej genomgått föreningens dressör-
skola, skall för att kunna tilldelas dressördiplom styrka, att
han själv dresserat den hund, med vilken han i prövningen del-
tagit.

Tävlingarna åter avse att väcka och underhålla intresset
för föreningens syften, att uppmuntra förare, uppfödare och dres-

sörer till fortsatt arbete samt att påvisa hundens nytta såväl för
den enskilde som för det allmänna.

§ 3.

Vid varje prövning eller tävling utses av föreningens styrelse
en prövnings- resp. tävlingsnämnd, bestående av två styrelse-
ledamöter, inspektören för dressörskolan samt prisdomare till
det antal prövningens eller tävlingens omfång påkallar, dock
minst tre, jämte nödigt antal prisdomaresuppleanter. Till ord-
förande förordnar styrelsen en av nämnden.

Ledningen av prövning eller tävling tillkommer ordföranden i
nämnden.

Klagomål och anmärkningar rörande prövning eller tävling
skola inom 24 timmar efter densamma skriftligen ingivas till
nämnden.

Under prövning eller tävling må klagomål eller anmärkningar
icke avgivas vid äventyr att den klagande av nämnden avvisas
och förbjödes att under längre eller kortare tid delta i pröv-
ning eller tävling.

Klagan över nämndens beslut skall skriftligen till styrelsen ingivas senast åtta dagar efter delgivningen, varefter styrelsens utslag meddelas dels genom skrivelse till den klagande dels genom publicerande i S. K. K:s eller F. S. S. S. H:s tidskrifter.

§ 4.

Medlem av prövnings- resp. tävlingsnämnd må icke med egen eller annans hund delta i prövning eller tävling.

§ 5.

I prövning eller tävling må ej delta:

- a) hund, vilken av nämnden icke anses uppfylla de billigaste fordringar på rasrenhet och typ;
- b) hund, behäftad med sjukdom, vilken av veterinär, som förordnats att vid tävling eller prövning besiktiga hundarna, förklarats misstänkt som smittosam;
- c) hund som är blind, döv eller kastrerad;
- d) löpsk tik;

och skall sådan hund *omedelbart* från prövningen eller tävlan bortföras.

§ 6.

I klass, som begränsas av vunna pris, poäng eller betyg, må ej hund tävla, om vilken fullständiga uppgifter i sådant avseende saknas.

§ 7.

Anmälan till prövning eller tävling skall innehålla uppgift om hundens ras, namn, kön, färgbeteckning, ålder, ägare, förare, förut vunna pris, den eller de klasser, i vilka hunden skall tävla samt såvitt möjligt uppgift om uppfödare, härstamning och stamboksnummer eller F. S. S. S. H:s registreringsnummer.

Har ändring gjorts i av hund förut buret namn, skall även det gamla namnet uppgivas.

Anmälan skall innefatta förbindelse för den, som skall delta i prövning eller tävling att underkasta sig för prövningen eller tävlingen gällande regler eller stadgar.

§ 8.

Anmälningsavgift skall åtfölja anmälan vid äventyr, att eljest intet avseende fästes vid denna. Å avgiften utfärdas kvitto. Anmälningsavgift återbäres icke, om hund av en eller annan anledning i prövningen eller tävlingen icke deltar.

Måste prövningen eller tävlingen inställas återbäres inbetalda anmälningsavgifter.

§ 9.

Program för tävling ev. även för prövning skall såvitt möjligt i fullständigt skick tillkännagivas i S. K. K:s eller F. S. S. S. H:s tidskrifter.

Programmet skall innefatta uppgift om:

- a) tävlingens och prövningens omfattning;
- b) plats och tid för tävlingen eller prövningen;
- c) namn å prisdomare och prisdomaresuppleanter;
- d) klasser och bedömningssystem;
- e) pris, heders-, special- och extrapris;
- f) anmälningstid och till vem anmälan skall ske;
- g) avgifter.

§ 10.

Prövningar och tävningar äga rum med följande klasser:

Klass I. Skyddshundsklass,

» II. Spårhundsklass,

» III. Rapporthundsklass,

» IV. Sjukvårdshundsklass.

Vid tävlingar kan i vardera av ovannämnda klasser dessutom tävling äga rum i *segrarklass*.

För tävling i segrarklass gälla nedanstående bestämmelser:

a) *Skyddshundsklass*: hund, som vid av föreningen godkänd tävling i denna klass erhållit minst 511 poäng (betyget med beröm godkänd) enligt föreningens bedömningstabell, är utesluten från vidare tävling i denna klass och äger sedermera endast rätt att tävla i *segrarklass*.

b) *Spårhundsklass*: hund, som vid av föreningen godkänd tävling i denna klass erhållit minst 427 poäng (betyget med beröm godkänd) enligt föreningens bedömningstabell, är utesluten från vidare tävling i denna klass och äger sedermera endast rätt att tävla i *segrarklass*.

c) *Rapporthundsklass*: hund, som vid av föreningen godkänd tävling i denna klass erhållit huvudbetyget »med beröm godkänd» enligt föreningens bedömningstabell, är utesluten från vidare tävling i denna klass och äger sedermera endast rätt att tävla i *segrarklass*.

d) *Sjukvårdshundsklass*: hund, som vid av föreningen godkänd tävling i denna klass erhållit huvudbetyget »med beröm godkänd» enligt föreningens bedömningstabell, är utesluten från vidare tävling i denna klass och äger sedermera endast rätt att tävla i *segrarklass*.

Championtitel: (skydds-, spårhunds-, rapporthunds-, sjuk-

Skydds-, Vakt- och Sällskapshundar

Köp- och försäljning förmedlas. — Exteriörbesiktning, dressyrprövning, råd och anvisningar om hundens uppfödning, vård och uppföstran, val av hanhund för betäckning, anskaffande av lämplig dressör, inackorderingsställe m. m.

KAMRER UHNÉR-UDBYE

Postadress: STOCKHOLM 6 · Telegramadress: WARNA
Telefoner: Rt. Vasa 377, St. 246 98

*Stöd landets hundavel
genom att teckna en aktie i*

Svenska Hundförsäkrings Aktiebolaget

Rt. 377 · Postadress Stockholm 6 · St. 246 98

TECKNINGSLISTA FINNES ÄVEN Å
UTSTÄLLNINGENS SEKRETARIAT

vårdshundschampion) tilldelas hund, som vid tre tävlingar, därav två F. S. S. S. H:s erövat 1:a pris i segrarklass samt dessutom erhållit minst 2:a pris i öppen klass på erkänd nordisk hundutställning.

§ 11.

Ordningsföljden mellan hundarna i varje klass bestämmes genom lottdragning inför minst tre av styrelsens medlemmar. Hundarna lottas för sig och tikarna för sig.

Lista uppgöres för varje klass och uppföras å densamma hundarna före tikarna.

§ 12.

Hund, som provas eller tävlar skall föras av ägaren eller hans ombud. Under pågående tävling eller prövning må ombyte av förare icke äga rum.

§ 13.

Anländer på grund av försumlighet från ägarens eller förarens sida på listan uppförd hund icke inom 10 minuter, sedan han till tävling eller prövning blivit påropad, må hunden från tävling eller prövning i klassen uteslutas.

§ 14.

Förare skall ställa sig till ovillkorlig efter rättelse de anvisningar, som av nämnden meddelas honom. Fogar sig förare icke i dessa anvisningar, äger nämnden rätt att honom från vidare deltagande i tävlingen eller prövningen utesluta, och må han ej heller vid föreningens två följande tävlingar eller prövningar föra hund.

Att under pågående tävling eller prövning äga hund är vid samma påföljd förbjudet.

§ 15.

Bedömning sker efter poängberäkning och betyg enligt nedan och i vederbörlig bedömningstabell givna bestämmelser.

Härvid åligger prisdomare att för varje särskild hund anteckna det antal poäng, från 5 till 10, (ev. det betyg), han anser att hunden i varje resp. bedömningstabell upptagen färdighet gjort sig förtjänt av, på så sätt, att

- 9—10 poäng betecknar betyget berömlig,
- 7—8 poäng betecknar betyget med beröm godkänd,
- 5—6 poäng betecknar betyget godkänd.

Därjämte skola av prisdomarna anteckningar göras om förarens sätt att framföra hunden och för föraren sätta betyg enligt förenämnda grunder, för den händelse särskilda förarepris utdelas.

Omedelbart efter avslutad prövning eller tävling skola prisdomarna avlämna protokollen till nämnden ordförande, som föranstaltar om uträkning av varje hunds slutpoäng.

§ 16.

Den i bedömningstabellen för varje särskild färdighet angivna koefficienten multipliceras med den av varje prisdomare för samma färdighet för varje hund satta poängen. De sålunda erhållna produkterna hopsummerade divideras med antalet prisdomare, varefter den sålunda erhållna kvoten angiver, med iakttagande av i resp. bedömningstabell meddelade särskilda bestämmelser, hundens huvudbetyg.

§ 17.

Vid tävlan utgöres föreningens priser, förutom championat samt heders-, special- och ev. penningpris, av

I klasserna I—IV.

- 1:sta pris: diplom för stor silvermedalj,
  - 2:dra pris: diplom för liten silvermedalj och
  - 3:dje pris: diplom för stor bronsmedalj.
- Berömligt omnämnande.

I segrarklass:

- 1:sta pris: Stor silvermedalj,
  - 2:dra pris: liten silvermedalj och
  - 3:dje pris: stor bronsmedalj.
- Berömligt omnämnande.

Till bästa hundförare inom varje klass kan såsom förarepris utdelas extra pris.

§ 18.

Bedömningstabeller.

A. Skyddshundsklassen.

1. Appelövningar:	Ljudsignal. Koeffic.
a. linförlighet	»fot» 1
b. fritt följ vid vänstra sidan	» 2
c. hunden kvarstannar å anvisad plats under en tid av minst 5 minuter i förarens frånvaro	»plats» 3
d. inkallande av hunden	»hit», signal el. tecken 1
e. hämtande av kastat föremål	»apport» 3
f. fritt hopp över minst 120 cm. hög häck, stängsel eller lina	»hopp» 2
g. hämtande av kastat föremål över minst 200 cm. högt hinder (plank)	»hopp», »apport» 4
h. skall på ljudsignal	»skall» 2
i. vägran att taga föda av främmande person	— 3
j. bevakning av föremål, bunden eller obunden (dock med fördel för obunden hund)	»pass-på» 3
2. Sakstövning:	
Stövning efter och apportering av bortkastat föremål samt angivande av ståndskall, då föremålet är för hunden oåtkomligt eller av sådan storlek, att han icke kan apportera detsamma	»sök-apport» 6
3. Spårning:	
Frispår, minst 300 och högst 500 m. långt, färskt, efter förlorat föremål. Vittring från fotavtryck	»spår-apport» 5
4. Mansdressyr:	
a. stövning	»revir» 4
b. ståndskall utan att bita den stillastående figuranten	» 3
c. transport utan att bita	» 4

d. försvar av föraren utan signal	»revir»	3	e. fritt hopp över minst 120 cm. hög häck, lina o. d.	»hopp»	3
e. bevakning och ställande av den flyende figuranten	»	5	f. klättring över minst 200 cm. högt hinder (plank)	»	4
f. släppande utan signal av den stillastående figuranten	»	4	g. fritt hopp över minst 3 m. bred vattengrav	»	3
g. slagfasthet	»	3	h. krypning (minst 25 m.)	»	5
h. skottfasthet	»	4	i. skottfasthet	»	5
i. inkallande av hunden från den flyende figuranten	»	4			

5. *Vattenarbete:*

apportering på c:a 1 m. höjd av olika föremål ur vatten ..... »apport» 4

För erhållande av betyget »godkänd» resp. »med beröm godkänd» eller »berömlig» måste skyddshunden hava erhållit en samlad poängsumma av minst 365 resp. 511 eller 657 poäng, varav minst 170 resp. 238 eller 306 poäng i mansdressyr.

Poängen i mansdressyr är under alla förhållanden utslagsgivande på så sätt, att en hund, som erhållit en samlad poängsumma av exempelvis 580 poäng, varav endast 229 i mansdressyr, ej kan erhålla mer än huvudbetyget »godkänd».

B. *Spårhundsklassen.*

1. *Appellövningar:* lika med A-klassen.

2. *Sakstövning:*

Stövning å ett område av omkring 150×75 m. samt apportering av ett minst 10 cm. djupt nedgrävt föremål ..... »sök-apport» 8

3. *Spårning:*

a. frispår minst 1,000 m. långt efter förlorat föremål. Vittring från fotavtryck	»spår-apport»	7
b. linspår minst 1,000 m. långt, 30 minuter gammalt. Vittring från något spårläggaren tillhörigt föremål	»spår»	8
c. fri- eller linspår, högst 500 m. långt och avgivande av ståndskall på spårläggaren i en grupp av minst 5 personer. Vittring från fotavtryck eller spårläggaren tillhörigt föremål	»spår»	10

4. *Vattenarbete:* lika med A-klassen.

För erhållande av huvudbetyget »godkänd» resp. »med beröm godkänd» eller »berömlig» måste spårhunden hava erhållit en samlad poängsumma av minst 305 resp. 427 eller 549 poäng, varav minst 125 resp. 175 eller 225 poäng i spårning.

Poängen i spårning är under alla förhållanden utslagsgivande på så sätt, att en hund, som erhållit en samlad poängsumma av exempelvis 489 poäng, varav endast 165 i spårning, ej kan tilldelas mer än huvudbetyget »godkänd».

C. *Rapporthundsklassen.*1. *Appellövningar:*

a. linförighet	»fot»	1
b. fritt följ vid vänstra sidan	»	2
c. hunden kvarstannar på anvisad plats under en tid av minst 5 minuter i förarens frånvaro	»plats»	3
d. inkallande av hunden	»hit», signal eller tecken	1

2. *Spårning:*

Frispår, minst 300 m. långt, 15 minuter gammalt. Vittring från fotavtryck (endera förarens) ..... »spår» 4

3. *Rapportföring:*

Överbringandet av a) en rapport, b) brevduvor el. dyl. samt c) utläggande av en telefon- eller telegrafkabel.

Rapportvägens längd, beräknad med hänsyn till överbringandet av a) en rapport eller b) brevduvor e. d.

2 km. för betyget godkänd	
3 » » » med beröm godkänd	
3 » » » berömlig i förening med 500 m. spårning, frispår. Vittring från fotavtryck (endera förarens).	

För erhållande av huvudbetyget »godkänd» resp. »med beröm godkänd» eller »berömlig» måste rapporthunden hava erhållit dels en samlad poängsumma av minst 155 resp. 217 och 279 poäng i appellövningar och i spårning samt dels betyget »godkänd» resp. »med beröm godkänd» eller »berömlig» i rapportföring.

Betyget i rapportföring är under alla förhållanden utslagsgivande på så sätt, att en hund, som erhållit exempelvis 237 poäng i appellövningar och spårning men endast betyget »godkänd» i rapportföring, ej kan tilldelas mer än huvudbetyget »godkänd».

D. *Sjukvårdshundsklassen.*

1. *Appellövningar:* lika med C-klassen med undantag av krypning.

2. *Sjukvårdshundsarbete:*

Varje hund erhåller ett skogsområde 120 m. brett och 500 m. långt att genomlöpa. Inom detta område är utplacerat dels ett visst antal skensårade, dels bulvaner (dockor) och utredningspersedlar. För hunden främmande personer röra sig även i terrängen och anmäla till domarna, när uppdraget är avslutat.

Poäng utdelas för:

	Koefficient
a. förhållandet vid skott	4
b. finnandet av föraren	6
c. hundens sätt att söka	5
d. förhållande vid sårade	7
e. påvisande av sårade	7
f. resultatet av hundens arbete	8
g. hundens appell	5

För erhållande av huvudbetyget »godkänd» resp. »med beröm godkänd» eller »berömlig» måste hunden i appellövningar och sjukvårdshundsarbete hava erhållit en sammanlagd poängsumma av 320 resp. 448 och 576 poäng, varav ungefär 1/3 i appellövningar och 2/3 i sjukvårdsarbete.

»Skyddshundspriset.»

som tillkommit genom insamling bland skyddshundsvänner, är ett vandringspris, som är avsett att vara en uppmuntran för gentlemannadressörer, tillhörande föreningen S. S. S. H.

1. Priset tilldelas dressör av hund tillhörande någon av raserna airédaletterier, dobermannpinscher, rottweiler eller schäfer, vilken äger hunden och själv för den i av föreningen anordnad allmän tävling för skyddshundar.

2. Tävlan om priset är endast öppen för gentlemannadressörer och avgöres frågan om vem, som är att betrakta som gentlemannadressör, av en förtroendenämnd, bestående av tre personer utsedda före varje tävlan av dem, som instiftat priset. Nämnden sammankallas i god tid före tävlingen av styrelsen. Nämndens beslut är definitivt avgörande.

3. Tävlan om priset sker en gång årligen och tillfaller priset den hund eller tik av nämnda raser, som av prisdomarne anses vara den bästa inom skyddshundsklassen.

4. Till grund för bedömningen lägges föreningen S. S. S. H:s tävlingsregler, och äro alla till tävling i skyddshundsklassen anmälda berättigade att tävla om priset utan särskild anmälan, ej heller erlagges särskild avgift.

5. Tävlingen är endast nationell och får varje tävlande deltaga med flera hundar.

6. Vandringspriset blir för alltid dens egendom, som oberoende av ordningsföljden tre gånger erövrat detsamma, med samma eller olika hundar.

7. Namnen å de vinnande hundarne och deras ägare jämte årtalet för segern skola ingraveras på vandringspriset efter varje tävling. Vinnare av priset, som ej för all framtid hemfört detsamma, erhåller för varje gång en av föreningen bekostad miniatyr därav.

8. Priset utdelas oberoende av i övrigt vunna heders- eller specialpris.

9. Priset skall i god tid före utlyst tävlan återställas till föreningens sekreterare.

Minneslista.

RÅD och UPPLYSNINGAR i föreningens syfte lämnas beredvilligt av föreningens sekreterare och skattmästare.

FÖRENINGENS VETERINÄR, *Professor Hj. Dahlström*, träffas dagligen kl. 2—3 e. m. Tegnérgatan 13, 2 tr. Sjukbesök och operationer.

BAD serveras för hundar i Stockholms varmbadhus. Anvisning erhålles i respektive biljettkontor.

FÖRLORADE HUNDAR återfinnas ofta i hundstallet 142 Sveavägen (Sthlmstel. 208 48).

INACKORDERING av friska hundar mottages under samma adress.

SVENSKA HUNDSKYDDSFÖRENINGEN är ägare av bägge de ovannämnda inrättningarna. Bliv medlem i densamma!

VARJE HUNDÄGARE bör äga kännedom om lag och ordningsföreskrifter angående hundar. Dessa återfinnas i byggningsbalkens 22 kap. samt (vad Stockholm beträffar) i ordningsföreskrifter för Stockholm. De senare erhållas i poliskon-toren samt finnas att köpa i Nordiska Bokhandeln. Äro även intagna i adresskalendern.

SVENSKA KENNELKLUBBEN (sekr.: red. C. G. Strokirk).
Adress: Riddaregatan 43, Rikst. 721 89.

J. HÄGGS ANSTALT (för avlivning av mindre husdjur) Sveavägen 142 (St.-tel. V. 53 91).

BEGRAVNINGSPLATS för hundar finnes i Täby.

B E S Ö K

**Föreningen
Svenska
Skydds- och Sjukvårds-
Hunden**

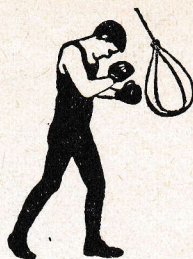
UTSTÄLLNING

Ridhuset vid Stadion

SÖNDAGEN D. 26 SEPT. KL. 9 F. M.—5 E. M.

*Mattor
Gardiner
Möbeltyg*
billigast från

U. B. Sturemagasinet
STUREPLAN 15

*Artiklar för
Boxning
Brottning = Atletik
Gymnastik m. m.*

Battonger = Handklovar
Hundhalsband = Selar = Koppel

Mauritz Widforss H. = A. = B.

Kungl. Hovleverantör

31 KLARABERGSGATAN = STOCKHOLM

J. A. DESSLE

*Mattor
Möbeltyger, Gardiner
Linoleum samt Tricotage
Linne- och Bomullsartiklar
reelt och billigt
hos*

J. Å Dessles Bosättnings-Magasin

61 ROTTNINGGATAN 61 · STOCKHOLM

STRÖMBERG & C:o

Barnhusgatan 16

S P E C I A L I T E T :
Färdig Herrkonfektion

B e g ä r a l l t i d

Sinbrufens
POSTPAPPER

GRYCKSBO

KLIPPAN

T E L L U S

BIRGERJARLSGATAN 27

Telefoner

NAMNANROP SVENSKA VERITAS

Postadress

STOCKHOLM 7

MEDDELAR

ANSVARSFÖRSÄKRING
ÅT
HUNDÄGARE

Vid behov av
HUNDARTIKLAR
vänd Eder benäget till
BASTMANS

STÖRSTA SPECIALAFFÄR I LANDET

A.-B. GEORG A. BASTMAN

H. M. Konungens Hovleverantör

NYBROGATAN 1 · STOCKHOLM

Ottomaner
och
Mattor

Österlund & Andersons H. = B.

11 Hötorget · St. Nygatan 4

STOCKHOLM